

javaslata mellett rajta kívül még Koczor János szavazott, a tanács tehát kimondotta, hogy a színházi szerződést nem hosszabbítja meg.

Szavazás után jött a terembe Tóth Mihály dr. tanácsos, aki időközben eltávozott. Megkérdezték, hogy szavaz.

— A meghosszabbítás mellett — válaszolt Tóth tanácsos.

Ezzel együtt tehát hárman Gaál Endre javaslata mellett döntöttek, négyen pedig ellene. Ez után az eredmény után formulába foglalták a tanács határozatát a következőkben:

Kimondja Szeged város tanácsa,

1. hogy a színházi szerződést nem hosz-

szabbítja meg, illetőleg a meghosszabbítását nem javasolja a közgyűlésnek;

2. a színházat pályázat mellőzésével Almássynak ajánlja föl újabb három esztendőre, de csak abban az esetben, ha Almássy a színház költségeinek egy részét saját budget-jéből hajlandó fedezni. Az összeg meghatározásával a tanács a számvetőséget bizza meg;

3. ha Almássy ezt a kikötést nem fogadja el, a színházra nyilvános pályázatot hirdetnek.

Kimondták még, hogy a tanácsnak ezt a határozatát bemutatják a közgyűlésnek, mert az új szerződési feltételek megállapítása már a közgyűlés hatáskörébe tartozik.

A szerb bojkottmozgalom hivatalos aktái Szegeden.

(Saját tudósítónktól.) Vasárnap délután jelentette a Délmagyarország, hogy a szegedi Kereskedelmi és Iparkamara hivatalos értesítést fog kapni a szerb bojkottmozgalomról, amely az osztrák és magyar áruk ellen irányul. A bojkottmozgalom hivatalos aktái ma megérkeztek a szegedi iparkamarához. Belgrádban keltek, a szerb Kereskedelmi Kamara, Iparkamara és Kézműves Kamara bocsátották ki, amelyek Szerbiában külön-külön intézményt alkotnak. A bojkottmozgalom eddig csak fenyegetés, még nem indult meg. Perjéssy László, a szegedi Kereskedelmi és Iparkamara titkára munkatársunk előtt odanyilatkozott, hogy fenyegetésnél nem is lesz több és minden jel arra vall, hogy a szerbek egyáltalán nem hajtják végre a mozgalomról szóló nagyhangú határozatot. Éppen ezért a magyar kamarák szükségtelennek is tartják, hogy országos értekezlet keretében foglalkozzanak ezzel a kérdéssel, így tehát a hirdett országos kamarai értekezlet el is marad. Lehet, hogy a pünkösdkor összeülő kamarai titkári értekezleten és kereskedelmi kongresszuson teszik szavá a szerb mozgalmat, de ez sem valószínű. A szegedi kamarának — mint általában a magyar kamaráknak — az a fölfogása, hogy a bojkott határozat politikai okokból készült és politikai pressziót akar gyakorolni a monarchiára. Módunkban van a bojkott-határozat aktáit, amelyek eredetileg német nyelven szólnak a szegedi kamarához, teljes szövegükben leközölni. Az egyik, a határozatot kísérő levél, amely a kamara elnökéhez van címezve, így hangzik:

Elnök Ur!

Mellékelve van szerencsénk egy határozatot küldeni, amelyet a kereskedelmünk, iparunk részéről megjelent képviselők az osztrák-magyar áruk ellen bojkott ügyében hoztak. Azt hisszük elnök ur, hogy nem szükséges részletesebben kifejteni azokat az okokat, melyek bennünket ezen lépések megtételére késztettek. Szerbiának már kezdettől fogva alkalmi volt Ausztria-Magyarország eljárása miatt, amely nemzeti létünket és gazdasági fejlődésünket fenyegette, panaszt emelni. Ausztria-Magyarországnak a viselkedése azonban a Balkán-háború kezdete óta, amely háborút azért indítottuk, hogy a Balkánt a török iga alól felszabadítsuk, az

egész szerb népet legnagyobb mértékben fölizzgatta, ugyancsak vérig lázította a szerb kereskedőket és kézműveseket, mert a monarchia viselkedése egyenesen Szerbia legfontosabb életérdekei és a szerb kereskedelem ellen irányult. Szerbia ezen háború által testvéreit akarta felszabadítani és egy a tengerhez vezető út által nemzeti és gazdasági önállóságát akarta biztosítani. Nevezetesen, az osztrák-magyar agrárius áramlat figyelembevételével új utakat és új piacot akart teremteni. Midőn azonban ezen új utakat sok vérontással megszereztük, Ausztria-Magyarország minden befolyását latba vetette, csak hogy ezt megakadályozza és e célból egy autonóm Albániát teremtett.

Példátlan áldozatok árán egyezett bele Szerbia abba, hogy határain félvad törzsek-ből államot alkossanak, amely állandóan veszélyezteteti Szerbiának nyugodt fejlődését. Most pedig Ausztria-Magyarország még jobban bővíteni akarja, amennyiben a határokat oly területekre is kiterjeszti, amelyeken jelenleg is szerbek laknak és ezáltal a szerb elemet ezen területeken az arnauták általi teljes megsemmisítésbe dobja. Azonkívül Ausztria-Magyarország Szukutari elvétele által testvéreinket, a montenegróiakat is meg akarja fojtani, amennyiben azokat Karsztjukra szorítja. Ausztria-Magyarországnak ezen viselkedése az oka annak, hogy a háborús állapot, bár az ellenségeskedések befejeződtek, folytonosan húzódik és ezáltal az általános gazdasági pangás mindhosszabb ideig tart. A szomszéd népek ilyen ellenséges ténykedésekkel szemben a szerb kereseti ágak sem maradhatnak vesztve, amiért is elhatározták, hogy az önállóságukért folytatott harcban az egyetlen rendelkezésükre álló eszközt, a bojkottot fogják fölhasználni.

A kereskedők, iparosok és kézművesek, akik hazájuk megmentésére ezt a küzdelmet fölvtették, sajnálják, hogy ezáltal azok a szoros kereskedelmi kapcsolatok, amelyek Ausztria-Magyarország és Szerbia között évszázadok óta fennállanak, megsemmisülnek, de az a remény vigasztalja őket, hogy végre is Ausztria-Magyarország be fogja látni, hogy a kis Szerbiának ezen elnyomása Ausztria-Magyarországra is káros és hogy nemsokára hasznos fordulat állhat be, ha nem kívánják fölünk, hogy az ausztria-magyarországi ipar piacát más államok piaca váltsa föl.

A kereskedelem, ipar és kézművesek képviselői szükségesnek tartják tehát, hogy a bojkott megkezdése előtt Önhöz, elnök ur, és testületéhez azon irányban appelláljanak, miszerint saját hatáskörükben azon iparkodjanak, hogy ez a káros politika megszünjék, nehogy kényszerülve legyünk oly eszközökhöz folyamodni, amelyek ránk nézve éppenséggel nem kellemesek, amelyek azonban gazdasági függetlenségünk és nemzeti létünk megvédése szempontjából elengedhetetlenek.

Fogadja elnök ur kiváló tiszteletünk biztosítását,

A Kereskedelmi Kamara. Az Iparkamara.
A Kézműves Kamara.

Maga a bojkott-határozat pedig a következő:

HATÁROZAT,

amely a kereskedelmi, ipar és kézműveskamarak 1913. évi március hó 28-án tartott gyűlésében elfogadtatott.

Tekintettel Ausztria-Magyarországnak a szövetséges államokkal, különösen Szerbia és Montenegroval szemben elfoglalt magatartására, a kereskedelmi-, ipar- és kézműveskamarának képviselői azt látják, hogy Ausztria-Magyarországnak ezen viselkedése által a szövetkezett Balkán-államok, elsősorban pedig Szerbia és Montenegro politikai és gazdasági érdekei fenyegetve vannak és amikorra e fölötti hazafias fölháborodásuknak adnak kifejezést, kijelentik, hogy minden áldozatra készek, amit hazájuk jogos követelményeinek védelmére fölük kíván.

Elhatároztuk tehát:

1. hogy a velük összeköttetésben álló kereskedelmi és ipari köröket az illetékes kereskedelmi és iparkamarák útján értesítik, hogy üzleti összeköttetéseiket a monarchiával rögtön föl bontják, ha a szövetséges Balkán-államokkal, különösen Szerbia, Montenegroval szemben táplált ellenséges politikájával föl nem hagy,

2. hogy ha ez az előterjesztés eredménytelen maradna, a bojkottot Ausztria-Magyarország áruival szemben rögtön megkezdik,

3. hogy a többi államok kereskedelmi, ipari és kézműves köreiben lépéseket tesznek aziránt, hogy ezek is csatlakozzanak a bojkotthoz,

4. hogy a kereskedelem, ipar és kézművesek képviselőiből végrehajtóbizottságot alakítsanak, melynek feladata lesz, hogy a bel- és külföldi kereskedelmi és ipari testületekkel érintkezésbe lépve, a bojkottnak részletes tervét elkészítse és annak keresztülvételét szorgalmazza.

Megkérdeztük Perjéssy László kamarai titkárt, micsoda következményei lesznek a bojkott-határozatnak, milyen magatartást tanúsít vele szemben a szegedi kamara és általában a magyar kamarák. Perjéssy László érdeklődésünkre a következő fölvilágosítást adta:

A szerb bojkottmozgalommal nem egy országos kamarai értekezlet fog foglalkozni, hanem minden valószínűség szerint a pünkösdkor tartandó kamarai titkári értekezlet és az ugyanekkor tartandó országos kereskedelmi kongresszus. Véleményem szerint azonban addigra a szerb bojkottmozgalom már tárgytalanná is lesz. Minden jel arra mutat, hogy meg se indul, mert nem is közgazdasági szükségéből ered, hanem politikai tendenciája van és ilyen irányban akar pressziót gyakorolni. Magát Szerbiát közgazdasági érdekei arra utalják, hogy a jóviszonyt Ausztria és Magyarországgal fentartsa. Hiszen kereskedelmének legnagyobb része Ausztria és Magyarország nagykereskedőinek hitelét élvezi és a moratórium megszűnése után ismét ezeknek a jóindulatára kell, hogy támaszkodjék. A két állam közgazdasági szempontból annyira egymásra van utalva, hogy az a nagyhangon megindítani akart bojkott olyan eredménnyel fog járni, mint amikor a csehek a magyar lisztet bojkottálták. Ebből se lett

Butorvásárlók

Telefon 515.

sok pénzt takaríthatnak meg, ha szükségüket első kézből szerzik be. Erre alkalmat nyújt a most alakult

„Egyesült Műasztalosok Butorraktára,”

(Szeged, Tisza Lajos-körút 19., Kertész-féle péküzlettel szemben) ahol kizárólag helybeli, elsőrendű asztalosmesterek készítményei, mindenféle kivitelben, részletfizetésre is kaphatók.